

בית

מרן

ערש"ק
י"ב שבט תשע"ט
פרשת בשלח
מספרים ותפיל (שבת) | שבת שירה

עלון מס' 194

לעיני מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

שיעורו השבועי
של מרן הראש"ל הרה"ר לישראל אב"ד בכיה"ד העליון
הגאון הגדול **רבי יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

הרב המקדים: הרה"צ רבי שלמה אמסלם שליט"א
ראש מוסדות בני שלמה ורב השכונת בבאי שבט

נערך ע"י: הרה"ג רבי יצחק לוי שליט"א
רבה הראשי של העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

העיר	הדלקת נרות שבת	צאת השבת	דבינו תם
ירושלים	16:45	17:37	18:11
תל אביב	16:42	17:34	18:06
חיפה	16:42	17:34	18:06
באר שבע	16:45	17:37	18:10

אין לקרוא בעלוון בשעת התפילה

השבוע זכות עלון
"בית מרן" מוקדש ל:
רות בת קרן מליזה | יצחק בן עליזה
קלארה עליזה בת ססעודה
חייגו: *5290

רוצה גם אתה לזכות להיות שותף בהפצת העלוון? התקשר עכשיו *5290

המלאכה באזור מקורי את עלוני בית מרן. כמות אצלנו 50 עלונים וזאת אצל ארבע נפיש ומזמיני את ספרך על עלון. כיום אני אספק לך 300 עלונים. אני רואה ילדותי אצלך, ומקבל במחיר נמוך. כמות: 1000 עלונים. (המבצע ל 1000 עלונים)

- תוכן העניינים:**
- עמ' 4-1 השיעור השבועי** מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
 - עמ' 5 פרשת בשלח** הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
 - עמ' 5 לאורם נלך** איש האלקים הפלאי רבי ינון חודי זיע"א
 - עמ' 6 הלכות ט"ו בשבט** הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
 - עמ' 6 הלכות נשים** הרב אברהם דניאל שליט"א
 - עמ' 7 לחיות עם האמונה** הרה"ג רבי י. ישראל לוגאסי שליט"א
 - עמ' 7 יעוץ נישואין** הרב דניאל פנחסוב שליט"א
 - עמ' 7 אתגרים בחינוך** הרב אברהם ברזילאי שליט"א
 - עמ' 8 בחסדך בטחתי** הרה"ג רבי יגאל כהן שליט"א

הלכות קבלת שבת

המקבל שבת יכול לומר לחבירו לעשות לו מלאכה. דין תושב ארץ ישראל שבא לחו"ל, ותושב חו"ל שבא לארץ ישראל, אם חייבים לנהוג יום טוב שני של גלויות. אם תושב חו"ל רשאי לומר לתושב ארץ ישראל לעשות עבורו מלאכה ביום טוב שני של גלויות. אם המחמיר יכול לומר לחבירו המיקל שיקל בשבילו. דין פתיחת קופסאות שימורים ובקבוקים בשבת.

שיעשה לו מלאכה בצניעה, ונרחיב את הדברים יותר.

אמירה לישראל

ב. כולם מודים שאסור לתושב ישראל הבא לחו"ל לעשות מלאכה בפרהסיא ביום טוב שני של גלויות כגון לנסוע ברכב, ונחלקו הפוסקים אם מותר לו לעשות מלאכה בצניעה, כגון להדליק את האור בחדר בהצנע. דעת מרן הבית יוסף בשו"ת אבקת רוכל (סי' כו) שמותר לו לעשות את כל המלאכות בצניעה, כי אצלו הוא יום חול גמור. וכן דעת חבירו של מרן, המב"ט (ה"ג סימן קמט), ולמדו כן מדברי הר"ן (פסחים יז: מדפי הרי"ף). ובספר מטה אשר (דקל"ז ע"ב) כתב שכן דעת שלשת עמודי הוראה, הרי"ף הרמב"ם והרא"ש. אבל באמת דין זה אינו מוסכם, כי התוספות (פסחים נב.) ד"ה ביישוב) כתבו שלא יעשה מלאכה גם בצניעה. וכן דעת הרדב"ז (ח"ד סי' עג"ו רנח), המגן אברהם (סי' תצו סק"ד), הפרי חדש (שם) ומהריק"ש³ (בהגהותיו סי' תצו). אבל הלכה לא כדבריהם, אלא כדברי שלשת עמודי הוראה ומרן השלחן ערוך והמב"ט, שמותר לתושב ארץ ישראל לעשות מלאכה בצניעה בחו"ל ביום טוב שני של גלויות.

תפלת חול בחו"ל

ג. מכל מקום, גם הסוברים שאסור לתושב ישראל לעשות מלאכה בחו"ל ביום טוב שני של גלויות, מודים

א. בשיעור הקודם הבאנו מה שפסק מרן השלחן ערוך (סימן רסג סעיף יז), שמי שקיבל עליו שבת מבעוד יום מותר לו לומר לישראל חבירו לעשות לו מלאכה. כגון אדם שבערב שבת סמוך לשבת לבש עניבה וחליפה של שבת, וקרא שנים מקרא ואחת תרגום והתכוון לצאת לבית הכנסת, והתכוין לפרוש ממלאכה, ופתאום נזכר ששכח לחבר את הפלאטה לשקע החשמל, יכול לומר לאשתו שלא! גררה אחריו כשקיבל שבת שתחבר את הפלאטה. וכן להיפך, כשאשתו קיבלה שבת יכולה לומר לו לעשות מלאכות. בין היתר עמדנו גם על השאלה, בדין תושב חוץ לארץ שמגיע מידי פעם לארץ לחגים,² אצלו היום הראשון של חול המועד וכן אסור חג הם ימים טובים לכל דבר, האם מותר לו לומר לתושב ארץ ישראל מלאכות בשבילו. וכן מה הדין להיפך, תושב ארץ ישראל שטס לחוץ לארץ ליום טוב, הם עושים יום טוב שני של גלויות, אבל הוא מניח תפלין ומתפלל בצניעה תפלה של חול, ואסור לו לעשות מלאכה בפרהסיא, וכמבואר במשנה (פסחים ג סע"א): ההולך ממקום למקום, נותנים עליו חומרי מקום שיצא משם, וחומרי מקום שהלך לשם. ורק בצניעה מותר לו לעשות מלאכה. האם מותר לתושב חוץ לארץ לבקש ממנו שיעשה לו מלאכה, כמו בדין מי שקיבל שבת. והמהריק"ש בשו"ת אהלי יעקב (סימן צ) כתב להתיר לבן חו"ל לומר לבן ארץ ישראל שנמצא שם,

1 אמנם נחלקו בזה הפוסקים, אם קבלת שבת של אחד מבני הבית - או של בעל הבית - גוררת אחריה את שאר בני הבית, אבל כן נפסק להלכה, שאין אחד נגרר אחר השני.
2 אם מגיע לארץ כל חג דינו כתושב ארץ ישראל לעשות יום טוב אחד, כי עיקר דירתו בארץ, אלא המדובר בתושב חו"ל שמגיע לארץ באופן חד פעמי או מידי פעם, לא בקביעות.

3 אף על פי שהבאנו בשם מהריק"ש בשו"ת אהלי יעקב, שהתיר לבן חו"ל לומר בחו"ל לבן ארץ ישראל לעשות לו במלאכה בצניעה. וכן כתב בהגהותיו, אבל במסקנתו נראה שחזר בו בכלל ממה שכתב שמותר לבן ארץ ישראל לעשות מלאכה בצניעה בחו"ל, מפני שראה מה שהחמיר בזה הר"ז."

לאכול כביצה, אבל היה לו חמין טוב ושבע מהחמין ומשער שלא אכל לחם כביצה אלא רק כזית, כיון שבשעת הנטילה דעתו היתה לאכול כשיעור, לכן אין ברכתו על הנטילה לבטלה ולא צריך לאנוס את עצמו לאכול עוד לחם. ואם גם בנידוננו שהחליט באמצע יום טוב שני של גלויות להישאר בארץ, לא נחשב ברכה לבטלה, כי הכל משנתנה לפי דעתו, ומעתה נוהג כיום חול. בתנאי שלא נוטה ומסתפק לעבור לארץ אלא מחליט סופית לעבור.

דעת החיד"א

1. החיד"א (בבב"ר יוסף סימן תצ"ג סק"ג) מביא בשם רבי יעקב פראג"ם⁸ ורבי יוסף מולכו בתשובותיהם בכתב יד, שאסרו לבן חו"ל לומר לבן ישראל לעשות לו מלאכה. ומכל מקום למעשה יש להקל לבן חו"ל שמגיע לארץ, שיכול לומר לבן ארץ ישראל לעשות לו מלאכה ביום טוב שני של גלויות, כי יש לצרף את סברת החכם צבי⁹ (סי' קס"ז) שרק בחו"ל נוהגים לעשות שני ימים טובים¹⁰, אבל תושב חו"ל שמגיע לארץ, אפילו שדעתו לחזור לשם, נוהג באסרו חג כמו ביום חול כתושבי הארץ. וכן נוטה דעת השואל ומשיב (תליאה ח"ב סי' כח). והכפ"חיים (סימן תצ"ג סק"ג) הביא שכן דעת הגאון רבינו זלמן (ס"ס תצ"ג). אולם מרן בשו"ת אבקת רוכל (סימן כ"ו) לא פסק כדעת החכם צבי, וכן המנהג פשוט שהוא צריך לעשות יום טוב שני של גלויות, אבל סברת החכם צבי חזי לאיצטרופי לנידון שלנו, כמו ספק ספיקא, שמא אינו חייב ביום טוב שני של גלויות כדעת החכם צבי, ואם תאמר כדעת שאר הפוסקים שמחייבים אותו ביום טוב שני של גלויות, שמא מותר לומר לישראל שיעשה מלאכה בשבילו.

דעות האחרונים

2. לכן מותר לו לומר לתושב ארץ ישראל שיעשה לו מלאכה ביום טוב שני של גלויות, וכן כתב בשו"ת באר משה¹¹ ח"ז (עמוד רצ"א אות ט) בשם מהר"א יצחקי בעל ספר זרע אברהם, וכן בשם ספר עקרי הד"ט (סי' כב אות ג), ועוד אחרונים. גם האגרות משה (חאו"ח ח"ב סימן צ"ט, וחי"א סי' ע"א, וחי"א סי' ק"ה אות א) נשאל בזה מכן חו"ל שיש לו מסחר בארץ¹², וכתב שמותר לו לצוות את הפועלים שלו בארץ שיעשו מלאכה באסרו חג או בחול המועד כאשר זה דבר האבד. גם הגאון רבי שלמה זלמן אורבך (הובא בשמירת שבת כהלכתה פרק לא הערה פ) התיר, והעיד שרבים נוהגים להקל בזה, מפני שיום טוב שני של גלויות הוא קל.

דעת מרן זצ"ל

3. דעתו של מרן זצ"ל היתה מתחילה להחמיר, שתושב חו"ל לא יאמר לתושב ארץ ישראל שיעשה מלאכה בשבילו, וכך כתב גם בשו"ת ההסכמה¹³ לספר חכמה

שלא יתפלל תפלת יום טוב כמו בני חו"ל, אלא יתפלל תפלה של חול, כי אין יאמר "מקדש ישראל והזמנים" ואצלו יום חול, הרי זו ברכה לבטלה, לכן בתפלת שחרית כשמוגיע השליח ציבור ל"אמת ממצרים גאלתנו" בברכת "אמת ויציב" יעמוד⁴ להתפלל עמידה, כדי שלא ירגישו בו שהוא מתפלל תפלת חול שהיא יותר ארוכה, וישתדל לכיון בזריות ולסיים את תפלתו יחד אתם, 'ותפלתם מהרה תקבל בצון. וכשיתפללו תפלת מוסף, יעמוד עמהם ויכול בינתיים לעיין בהלכות שבסידור. וצריך להניח תפילין⁵ בצניעה בבית קודם התפלה⁶.

תרי טעמי

4. הזכרנו בשיעור הקודם את הטעמים מדוע מותר לתושב חו"ל לומר לתושב ישראל שיעשה לו מלאכה ביום טוב שני של גלויות, טעם אחד לפי מה שכתבו הס"ז (ר"ס רס"ג סק"ג) ועוד אחרונים בשם הרשב"א (שבת קנ"א), שלא נאמר איסור אמירה אלא כשאומר לגוי שיעשה לו מלאכה בשבת שהוא איסור השוה לכל, מה שאין כן מי שקיבל שבת מבעוד יום שאינו איסור השוה בכל, מותר לו לומר לחבירו לעשות מלאכה עבורו. והוא הדין שמוותר לתושב חו"ל ביום טוב שני של גלויות לומר לתושב ישראל לעשות לו מלאכה, כי אצלו יום זה הוא חול גמור. טעם שני לפי מה שכתב מרן הבית יוסף (סימן רס"ג), שהמקבל שבת מבעוד יום רשאי לומר לחבירו שלא קיבל שבת שיעשה מלאכה עבורו, מפני שהיה בידו שלא לקבל שבת. והוא הדין בנידוננו, שהיה בידו של תושב חו"ל לא לקבל שבת, כי בידו לבוא לארץ ישראל, ובאיסור כזה שתלוי בו אם להתירו אין איסור אמירה, כן כתב הגאון רבי יעקב ברייש אב בית דין צריך לפני חמשים שנה בספרו שו"ת חלקת יעקב (חאו"ח סימן פה).

יום טוב לחצאין

5. הפוסקים דנים בדין תושב חו"ל שהגיע לארץ, ובלייל יום טוב שני של גלויות לאחר שהתפלל ערבית של יום טוב ועשה קידוש, שכנעו אותו לעבור לארץ ישראל וקיבל עליו "עול מצוות" לעלות לארץ ישראל, האם מעתה יחשב לו יום זה כמו יום חול כדן תושבי הארץ, וימשיך לנהוג ביום זה כיום חול, או למרות שקיבל בדעתו לעלות לארץ, אבל לא יוכל להתפלל בשחרית תפלת חול, כי הוא התחיל יום זה עם תפלת יום טוב, ושמא נאמר להיפך, שגם מה שהתפלל תפלה של יום טוב וקידוש על הכוס, הכל ברכות לבטלה למפרע. וכתבו האחרונים להלכה, שהכל הולך אחר דעתו באותה שעה, ואין סתירה במה שבלייל יום טוב נהג כבן חו"ל ובבוקר נהג כבן ארץ ישראל, ואין חשש ברכה לבטלה על הברכות שברך בליילה, ומביאים ראיה מדברי הריטב"א (חולין ק"ו), בענין הנוטל ידים שצריך לברך על נטילת ידים כשאוכל לחם משיעור כביצה⁷ ומעלה, ואם חשב בדעתו

4 במקום צורך מותר להקדים מעט את תפלתו לתפלת הצבור, וכמו בדין מי שמאריך בתפלתו, שמוותר לו להקדים לעמוד קצת לפני הצבור, ונחשב לו לתפלה בציבור.

5 להלכה נפסק שבחול המועד לא מניחים תפילין. הרב שך זצ"ל נהג בחוץ לארץ להניח תפילין בחול המועד כפי המנהג באותו מקום, וכשהגיע לארץ, נכנס בחול המועד לבית הכנסת עם תיק התפילין, וראה שהם לא מניחים, אז הבין שהמנהג בארץ ישראל לא להניח תפילין בחול המועד והניח בביתו בצניעה, ואחר שלמד את הנושא טוב, הגיע למסקנה שצודקים בני ארץ ישראל שלא מניחים תפילין בחול המועד, והפסיק לגמרי להניח תפילין בחול המועד.

6 יש אברך צעיר מבני ברק שחיבר שו"ת כמה כרכים, וכתב בחלק א' להניח תפילין בחול המועד עם ברכה, וחלק על מרן השלחן ערוך (סימן לא סעיף ב) שאסר להניח תפילין בחול המועד. באו והראו את מה שכתב בספרו למרן זצ"ל - מי שידוע אין היתה למרן "אורייתא מרתחא ליה" (תענית ד). - מרן כעס ואמר: ככה הוא כתב?! סגרי את הספר וראה שבכריכה כתוב חלק א', אמר: אוי ואבוי, יהיה גם חלק שני... אותו מחבר כתב ספר אבל לא שמעו לו, ויישם בארון במצרים, לא כל מחבר זוכה שילמדו בספריו. היום מוציאים לאור הרבה ספרים, כל שני וחמישי באים אלי לקבל הסכמות, הכותבים צריכים לדעת אין לכתוב תשובה, לא רק ללקט ליקוטים.

7 לקרא עם התפילין קריאת שמע, כי אמרו חז"ל כל הקורא קריאת שמע בלא תפילין כאילו מעיד עדות שקר בעצמו (ברכות יד:). לכן במשך השנה כולה יש לומר עם התפילין של רבינו תם פרושות ראשונות של קריאת שמע, ולא צריך לקרוא אתם פרשת "קדש ליל כל בכור" ו"והיה כי יביאך", מרן זצ"ל מעולם לא נהג בזה.

8 הטוב ביותר לעשות הפסקה קודם ובא לציון ולהניח תפילין של רבינו תם, כמו שנהג מרן זצ"ל, וכך מרוויחים לומר קדושה של ובלא לציון עם התפילין, אם בבית הכנסת לא עושים הפסקה ולא יסיפיק להניח שם, ניח לאחר התפלה. אמנם יש שהתמידו להניח רק בתפלה להרוויח שהברכה על תפילין של רש"י תפסוד גם את התפילין של ר"ת, אבל באמת הברכה לא פוטרת כל כך, שהרי יש ביניהם הפסק של התפלה, ויש להניח תפילין של ר"ת בלי ברכה.

9 על אכילת שיעור כזית 27 גרם פת נטולים ידים בלי ברכה, ואדם צריך לשים לב בסעודות השבת לאכול יותר מכביצה פת, כ-50 גרם. יש לשער את השיעורים הללו לפי משקל ולא לפי נפח, וכמו שפסק מרן זצ"ל. ולא צריך להתחכם ולבלבל את האנשים, אלא לשער לפי משקל כדעת רב שרירא גאון מלפני אלף שנים, וכן כתב הרב המגיד (פ"א מהל' ערובין הי"ב) בשם תשובות הגאונים, וכן

ומוסר לרבי אברהם ענתבי (אות טז), אבל "מודים דרבנן היינו שבחיהו", ביביע אומר ח"ט (תאו"ח סימן מט) הרב חזר בו ודעתו להקל, ובילקוט יוסף שבת ג' (עמ' ריה) בזמנו גם נמשכנו אחרי מרן זצ"ל להחמיר, אבל בילקוט יוסף האחרונים (סימן רסג, עמ' רלב והלאה) מבואר שיש להקל, ומשנה אחרונה עיקר.

אמירה למיקל

ט. לפי דרכנו למדנו, שכאשר יש מחלוקת הפוסקים, ואלו נוהגים כך ואלו נוהגים כך, מותר למחמיר לומר למיקל שיעשה מלאכה בשבילו. דוגמא לדבר, בדן פתיחת קופסת שימורים בשבת, או פתיחת בקבוק בשבת, שרבים מחמירים בזה, בעיקר האשכנזים הליטאים שפסקו כחזון איש (סימן נא אות יא) שסובר שעל ידי הפתיחה נעשה כלי. אם הנוהג להחמיר התארח אצל אדם המיקל שעושה כפי ההלכה, לא זו מפקסי מרן זצ"ל ימין ושמאל, מותר למחמיר לומר לו שיפתח את הקופסא. מביאים בשם רבי חיים קנייבסקי, שקופסת שימורים סגורה היא מוקצה כי הקופסא לא ראויה לפתיחה בשבת. יש לו את החזון איש 'ותו לא מיד' - וזהו, ויותר מכך מביאים בשמו בארחות שבת (פ"ט הערה תקמז), שאסור לאכול בשבת מקופסא שנפתחה בשבת. השבט הלוי (ח"ג סי' לה) מתיר בדיעבד לאכול מקופסא שנפתחה בשבת, תודה רבה... וקעת נבאר שלכתחילה מותר לפתוח את הקופסא בשבת.

פתיחת קופסאות שימורים בשבת

י. במשנה בשבת (קמז). שובר אדם את החבית לאכול הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתכוין לעשות כלי. כתב רש"י: דאין במקלקל שום איסור בשבת. ומקשים עליו הרשב"א והר"ן, שהיה כל המקלקלים פטורים (שבת קה:). כלומר שפטור אבל אסור מדרבנן, ואם כן איך מותר לשבור חבית לכתחילה מטעם שזה מקלקל? ומיישבים, שאכילה לצורך השבת התירו לכתחילה, כמו בורר לאלתר, וכן התירו טוחן שהוא דרך אכילה, כגון לטחון יקות לסלט דק דק. והנה בגמרא מסכת ביצה (ג:) מבואר, שהמשנה הזו אליבא דרבי אליעזר, וההיתר לשבור הוא בחבית שהיא כבר שבורה אך מודבקת על ידי מוסתקי, דבק כמו מסטיק, אבל חבית חדשה אסור לשבור, כי על ידי השבירה הוא עושה כלי. משמע דוקא לרבי אליעזר אסור לשבור חבית חדשה, אבל חכמים התירו לכתחילה לשבור אפילו חבית חדשה, וכך מורה פשט דברי הגמרא. אולם התוספות והרא"ש (עירובין לד:) כתבו שגם לשיטת חכמים אסור לשבור חבית חדשה, וכן פסקו הטור ומרן השלחן ערוך (סימן שיד סעף א) להחמיר. ועל פי זה כתב בספר תהלה לדוד (סימן שיד ס"ק יב) לאסור פתיחת קופסאות שימורים בשבת, כי על ידי הפתיחה נעשה כלי, ולכאורה הוא צודק.

חבית חדשה

יא. אולם, הראב"ה¹⁴ (שבת, סי' שלה), והאור ורוע (ח"ב סימן עח אות יב) הביאו דברי התוספות וחלקו עליהם וכתבו שלדעת חכמים מותר לשבור גם חבית חדשה, וכן דעת הריטב"א (בחיזושי לשבת קמו ע"א, ולעירובין לה). וכן דעת הרשב"א והר"ן במסכת שבת (קמז), וכן דעת הרי"ף (שבת קמז), והרמב"ם (פכ"ג מהלכות שבת ה"ב), וכן כתב הגאון רבינו חיים בן עטר בספרו ראשון לציון (בחיזושי לביצה ד"צ ע"ד) בדעתם. והגאון רבי יצחק טייב בערך השלחן (סימן שיד אות א) הוסיף, שגם רבינו שמעון בר צמח בראש השנה (ג:) סובר כהר"ף והרמב"ם להקל גם בכלי שלם. גם הקרבן נטנאל (שבת קמז). תמה על מרן השלחן ערוך, מדוע פסק כהתוספות והרא"ש ועזב את הרי"ף והרמב"ם שני עמודי הוראה, וכן פסק בבאור הגר"א (סימן שיד).

כלי אטום

יב. גם הגאון רבי ישראל יעקב פישר¹⁵ בספרו אבן ישראל ח"ז (סימן טז) חלק על בהסכמות... ומרן זצ"ל כתב דברי תורה בהסכמות, כמו בראש ספר מועד לכל חי שמרן זצ"ל כתב שם קונטרס שלם, וכן בראש ספר ערך השלחן לרבי יצחק טייב.

14 רבינו אבי העזרי. פעם ישבתי כאן ודרשתי וזכיתי שישבתי ליד מרן זצ"ל, וכשמעו שהזכרתי את הראב"ה, מרן הפסיק אותי ואמר לי מי זה הראב"ה? תגיד להם אבי העזרי! ומיד תיקנתי...
15 היה ראב"ד העדה החרדית, והיה חברותא של מרן זצ"ל לפני שבעים שנה בכלול הרב פראנק

מסקנת החזון איש, מפני שהחזון איש טוען עוד, שלפני הפתיחה לא היה שם כלי על הקופסא, משום שמעולם לא היתה כלי הראוי לשימוש¹⁶. בא הרב פישר ומביא ראייה ממסכת כלים (פכ"ג מ"א), שכדור נקרא כלי ומקבל טומאה, וגם כאן נקרא כלי עוד לפי שיש לו בית קיבול, ולמד כך גם מדין אין בנין וסתירה בכלים, וכתב פלפול שלם ודחה דברי החזון איש, מי שרוצה יעיין שם.

שימוש חד פעמי

יג. יש מהאחרונים שכתבו, שגם מרן לא אסר אלא כאשר משתמש שוב בחבית שימוש חוזר¹⁷, אבל בקופסאות שימורים או בקבוקים שהשימוש בהם הוא פעם אחת, בזה גם מרן יודה להתיר כי בזה לא אסרו. וגם עיקר טעמו של החזון איש לאסור כי קופסת השימורים יש בה שימוש חוזר, ומיועדת לאחר מכן לאחסן בה מסמרים ברגים ונעיצים וכדומה, אבל היום לא משתמשים בקופסאות שימוש חוזר, יש קופסא מיוחדת למסמרים, ויתכן שגם החזון איש יתיר בזמננו. בספר רוח חיים להגאון רבי חיים פלאג'י¹⁸ (סימן שיד ס"ב) כתב, נשאלתי אם מותר לפתוח קופסאות שימורים בשבת או ביום טוב, והיה נראה לי להתיר, כי לאחר השימוש זורקים אותם. שוב ראיתי שכתב האליה רבה בשם המהרש"ל בכיוצא בזה שאסור, והתירו רק לצורך אורחים, ולכן חזר בו, וגם הוא מתיר רק לצורך אורחים. ואם כדברי החזון איש שאסור בהחלט, מה זה משנה אם הוא עושה לצורך אורחים או לא. ובאמת לפי כל הפוסקים שהבאנו, רבי חיים פלאג'י לא היה צריך לחזור בו. בשו"ת שאלי ציון¹⁹ (ח"א סימן יב) כתב שגם מרן יודה להתיר בקופסאות שנזרקות לאחר השימוש, וכתב עוד שיועד מעשה בבית מדרש הגדול בירושלים שהיו רגילים בסעודה שלישית לפתוח קופסאות שימורים סרדניים והרב צבי הירש כהנא שפירא מיחה בידם ותלמידי חכמים שנכחו שם דחו את דבריו. וכן כתב בספר שמירת שבת כהלכתה (פרט הערה י) בשם הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך, להתיר לפתוח קופסאות שימורים ורק החמיר בקבוק²⁰ שלא היה כלי. גם בספרו מנחת שלמה (ח"ב סי' י' אות ב) כתב, שהמנהג פשוט לפתוח קופסאות שימורים בשבת. וכן כתב האדמו"ר מקלויזנבורג בשו"ת דברי יציב (תאו"ח סי' ס"ס קנא), גם בשו"ת חלקת יעקב (ח"ג סימן ה) הביא את דברי החזון איש, וענה לו אחת לאחת על כל טענותיו, ודחה את דבריו. שאלתי כמה אשכנזים ואמרו לי שהם נוהגים לאסור, אני לא יודע מתי נשתנה המנהג. גם באור לציון (ח"א סימן כד) אף על פי שדרך כלל פוסק כהחזון איש²¹, כתב שגם החזון איש יודה להתיר, כי רגילים לזרוק את הקופסאות. וכן כתב

שלמדו שם הרבה גדולים, ביניהם הרב ואזני, הרב אוירבך, הרב שברדון, הרב מילצקי, למרות שהיה מהעדה החרדית היה מכבד מאוד את מרן, אמנם פחד להזכיר יביע אומר בספרים שלו, אחר כך יעשו עליו מודעות אמה על כמה ברום שלש אמות "אגוזאומת..." אבל ידעו להעריך אחד את השני, ומרן בספריו כתב עליו כמה פעמים "ידידנו".

16 אני ביקרתי במפעל, לא סתם סקרנות, אלא לצורך הכשרות של השימורים, וראיתי שהם בודקים את התירס ושאר הקטניות בדיקה מעולה, וגם ראיתי איך מייצרים את הקופסאות, מגיע פח עגול והמכונה סוגרת את המכסה על הכלי לאחר שהאוכל נכנס לקופסא, נמצא שמעולם לא היה כלי אלא חתיכת פח או פלאסטיק.

17 בזמנם היתה עניין, מי השתמש בחבית פעם אחת וזרק אותה! לא היה מושג של חד פעמי, עד לפני חמשים שנה לא היו כלים חד פעמיים, אני מכיר עד היום אנשים ששוטפים כלים חד פעמיים...

18 ידוע שחיבר הרבה ספרים וכולם נשרפו, והיה לו צער גדול והיה שבור מאוד, כל עמלו נאבד, העיקר בחיים זה לימוד התורה, היה אצלי השבוע יהודי יקר מאיראן, ושאל אותי מה התפקיד שלנו בעולם הזה, אמרתי לו: ללמוד תורה! בא בנו של רבי חיים פלאג'י, רבי אברהם, ואמר לו: תגיד לי מה שאתה זוכר ונכתוב ביהוד, וכך השיב את רוח אביו. ואמנם קשה עתיקא מחדתא, אבל כששים ספרים של רבי חיים פלאג'י יצאו מהזיכרון בצורה כואת, יש הלכות שהוא כתב, ויש גם פלפולים, ורואים שהיה לו שכל ישר, לא כמו דרך הלימוד בישיבות הולומדים בשיטת רבי חיים מבריסק ורבי שמעון שקאפ, אלא כמו דרך הלימוד של הפני יהושע, החתם סופר, רבי עקיבא איגר. רבי אברהם קיים כיבוד אב ואם אמיתי, וזכה אחר כך להיות הראשון לציון בירושלים.

הרב אליעזרוב רב שכונת קטמון, כתב הרבה תשובות בענין העגונות שהיו בזמן השואה.

19 ספרתי פעם, שלפני חמשים שנה היתה למרן זצ"ל פינת ההלכה ברדיו רגיל, לא היה אז רדיו דתי, בכל יום ששי כרבע שעה או עשרים דקות, והוא ראה בזה חשיבות לנסוע לאולפן כל יום ששי ולדבר, וגם גדולי הדור היו מקשיבים. פעם פרופסור אברמסקי מבית חולים הדסה אמר למרן זצ"ל: אני בנו של רבי יחזקאל אברמסקי, ואנו הבנים היינו יודעים לא להתקשר לאבא ביום ששי מ-15:40 עד 16:00, כי הוא תרוק לשמוע את כבודו ברדיו ולא רצינו להפריע לו. גם הרב אוירבך היה מקשיב, כי כתב למרן מכתב ונדפס בילקוט יוסף (אוצר דינים לאשה ולבת עמ' תמו והלאה), וכתב לו: שמעתי מכבודו שהתיר לפתוח בקבוקים בשבת, ודן שם בנימוקי ההיתר, ודעתו היתה לאסור, ומרן השיב לו מכתב עם תשובות.

21 אני זוכר מלפני כמעט ששים שנה, מרן זצ"ל וחכם בן ציון הלכו בדרך בשבת, וכל הדרך היו ביניהם צעקות, ריתחא דאורייתא, חכם בן ציון אמר: איך אתה חולק על החזון איש, אתה יודע מי הוא היה, איזה עיון מבעית היה לו, למד עד כלות כוחותיו, ומרן אמר: אני מעריך את החזון איש, אבל אתה יודע מי היה חכם פלוני ומי היה חכם פלוני וכו'. ומענין שאחרי שנים האור לציון בעצמו חלק בכמה מקומות על החזון איש, כלומר לא צריך להיות ראש בקיר.

שבת חיזוק

טו. לפני כמה שנים הזמינו אותי לבוא לשבת חיזוק בנתניה מטעם ארגון "ערכים", השבת היתה לבעלי תשובה שכבר נכנסו לדרך, לא של מתחילים שמרצים להם השקפה שהעולם עגול וכדומה, אני לא מבין בזה... היה אינתי שם תלמיד חכם חשוב מהתלמידים שלנו שיש לו מענה לשון, אחרי שגמר לתת שיחה, יצא החוצה ואמרה לו אשה אחת, כבוד הרב, תודה רבה על השיחה שלך, אבל אני רוצה להגיד לך דבר אחד, אחת מהבנות שלי חזרה בתשובה, אבל אני לא אתן עוד לשאר הבנות שיחזרו בתשובה, באתי לשמור עליהם כאן שלא ישתגעו כמותה, בשבת היא עושה חור בבקבוק של הקולה וכל הגוים יוצאים, עושה חור בקופסה של הטונה מלמעלה ומלמטה וכל השמן נשפך על השיש, היא לא רוצה לאכול בשר רק בהכשר "העדה החרדית"²³, אני אומרת לה, אבל קניתי מההכשר של הרב מחפוד או מהרב לנדא, והיא לא רוצה לשמוע. אני מביאה לנכדים שקיות במבה, היא אומרת להם: אסור לאכול מהשקית, זה מכין כלי בשבת, שימו בצלחת... למה שאתן לשאר הבנות שלי לחזור בתשובה?!... אמר לה אותו רב: כנראה הבת שלך נפלה לאיזה רב מחמיר, בני ברק, אחרי כל ברק מגיע רעם... אם תפתחי ילקוט יוסף תראי את הדין האמיתי, שם כחא דהיתרא עדיף, אלא אם כן יש דברים אסורים שאין חכמה ואין עצה ואין תבונה נגד ה'. וגם בנידון שלנו להקת אחרונים כתבו להקל.

להתיר הגאון הרב משאש בשו"ת שמש ומגן (סי' יב אות ג), וכן כתב בספר שרגא המאיר (ריש סי' קיא), והגאון רבי אליהו מני (בשו"ת מעשה אליהו סי' מב) אב דחברון לפני כמאה וחמשים שנה, וכן הרב יצחק וייס מהעדה החרדית בספרו מנחת יצחק (ח"ד סימן פב). וכן רבי שלימאן דוד ששון בספרו נתן חכמה לשלמה (עמוד קיא) בשם מורו ורבו רבי אליהו דסלר²², גם הוא התיר, למרות שהיה גר בבני ברק... גם בספר תפארת בנים (על הקיצור שלחן ערוך, עמוד קפב) הביא בשם בשם רבי עקיבא יוסף שלזינגר, שעשה מעשה בעצמו ופתח קופסאות שימורים בשבת, ושכן היה עושה מעשה רבי יוסף פולק מחבר ספר שארית יוסף.

דעת חכם שלוש שליט"א

יד. חכם שלום כהן שליט"א ראש ישיבת פורת יוסף ונשיא מועצת חכמי התורה, כתב מאמרו בקובץ בית הלל, והביא מה שכתבו הריטב"א והרשב"א והביאור הלכה והחזון איש, ומסקנתו שאסור לפתוח קופסאות שימורים בשבת. אבל אחר אלף המחילות מכבודו - לא מחילה אחת... - הוא לא צודק, וגם רבי אליהו מני שהיה עיראקי מתיר... וכן כל להקת האחרונים שהבאנו. חכם שלום לא יבהל מזה, יאמר: מה יש, אני חולק על הדברי יציב ושאר האחרונים. אבל כשיראה את כל המערכה, שיראה מה שתמה הקרבן נתנאל, מדוע מרן לא פסק כשלושת עמודי הוראה, ומה שתירוצו שמרן אסר דוקא כשיש שימוש חוזר, וגם יתכן שהחזו"א יודה להתיר כשלא משתמשים שימוש חוזר בכלים, נראה שגם חכם שלום יסכים להתיר. לכן למסקנא מותר לפתוח קופסת שימורים או בקבוק בשבת, ומי שמחמיר יכול לומר לחברו שמיקל שיפתח לו.

²² רבי אליהו דסלר רצה להביא ראש ישיבה ספרדי לשיבת פוניבז', ורבי שלימאן דוד ששון המליץ לו על מרן זצ"ל, הרב דסלר לא הכיר את הרב, או יצא רק יביע אומר חלק א', ונסע לירושלים לדבר עם מרן זצ"ל והתפעל ממנו מאוד, יש לי מכתב שכתב הרב דסלר שהוא מסכים שמרן זצ"ל יהיה ראש ישיבת פוניבז', רק צריך לסדר לו משכורת וכו', אבל הרב לא הסכים, אם היה מסכים היה נשאר בבני ברק...

²³ וכי ההכשר של העדה החרדית ירד מהשמים! בבשר, ההכשר של הרב לנדא טוב ביותר, יש עוד הכשרים טובים, ואני לא בא לעשות פרסומת.

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הראש"ל שליט"א מביהמנ"ס היודים כל מוצש"ק בשעה 20:30 השיעור מתחיל בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" 5293 * שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

שרה שפרה בת מרים ריץ כל הישועות

לכל המעוניין להתברך מפי קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא'ש או לעילוי נשמת יקירכם חייגו: *5290

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של 'באן מורשת' fm 100.7, 92.5 fm, 90.8 fm וב'קול חי' 92.8 fm, 93.00 fm

ילד יקר! אם ברצונך לראות את חידושך על פרשת השבוע בעלון "בית מרן"

השאר את שם מלא ומספר טלפון ב- *5293 שלוחה 7 ובמידה ותבחר אנו נתווך אליך לקבלת חידוש התורה. (ניתן להשאיר עד חודש קדימה)

כאן

מגדלים גדולי דור

ליאור ישראלוב נ"י

מאת התלמיד החביב: ליאור ישראלוב נ"י - אור יהודה ת"ת הרש"ש

כתוב בפר' השבוע: כתוב בפרשת השבוע: ויהי בשלח פרעה את העם וכו'
נשאלת השאלה: והרי "והיה" זה לשון צער והרי מתי שפרעה הוציא את עם ישראל ממצרים זה שמחה? אלא מלמד שפרעה צעק ז'י' שכך דרכם של רשעים שבהתחלה רוצים להפטר מעם ישראל ולבסוף צועקים ז'י'

נברך את התלמיד היקר ליאור ישראלוב נ"י שייזכו הוריו לרווח ממנו נחת ויגדל לתורה ויראת שמיים, אמן.

העלון להצלחתם של: ארז בן ברכה להצלחה ברוחניות, תירצה בת מזל להצלחה ברוחניות, בלה בת שושנה לרפואה שלמה, בלה יהודית בת פרידל להצלחה ובריאות וזרע בר קימא, בנאל יוסף בן ציפורה חזרה בתשובה והצלחה בכל, בן ציון בן מרים להצלחה בלימוד תורה ובריאת שמים.

"ויהי בשלח פרעה את העם" (יג יז).

אמרו רבותינו ז"ל (מגילה י:) כי מסורת בידינו מאנשי כנסת הגדולה שכל מקום שנאמר 'ויהי' אינו אלא לשון צער, כגון בתחילת מגילת אסתר נאמר (אסתר א א) 'ויהי בימי אחשוורוש', שהיתה גזירתו של המן, וכן בתחילת מגילת רות (רות א א) 'ויהי בימי שפוט השופטים', שהיה רעב בארץ. וכן בשאר מקומות. והקשה האור החיים הקדוש, מדוע כאן נאמר 'ויהי בשלח פרעה את העם', וכי יש שמחה גדולה יותר מיציאת מצרים?

ועוד קשה, מדוע אמר הכתוב 'ויהי בשלח פרעה את העם', הרי לא מרצונו של פרעה את ישראל, אלא הקב"ה הכריח אותו בעשר המכות, ובפרט במכת בכורות שלא הותירה לו ברירה אלא לשחרר את ישראל, וא"כ מדוע התורה מייחסת את יציאת מצרים לפרעה?

אלא, אומר אור החיים, אמנם יציאת מצרים שמחה גדולה היא, אבל היה מעורב בה גם צער, כי גם ערב רב עלה עם ישראל למצרים, והם השפיעו על ישראל במדויותיהם הרעות ודעותיהם הקלוקלות, החטיאו אותם בעגל וגרמו להם את כל הצרות.

לכן נאמר כאן 'ויהי בשלח פרעה את העם', ואומר הזוהר הקדוש (ח"ב מה): שכל מקום שכתוב 'העם' הכוונה לערב רב, וזה באמת היה צער גדול, ונאמר 'ויהי בשלח פרעה', כי את הערב רב לא ביקשו ממנו לשלוח, אלא הוא ברשעותו שלח אותם כדי שיכריחו את ישראל לשוב למצרים, וזהו 'ויהי בשלח פרעה את העם'. להלחם, נחזור למצרים ונקים שם ממשלה עצמאית. לכן הרחיקם הקב"ה מדרך פלישתים.

"והמושיע עלו בני ישראל מארץ מצרים" (יג יח).

ופירש רש"י: אין חמושים אלא מזוינים, שלא תתמה במלחמת עמלק ובמלחמות סיחון ועוג ומדין, מהיכן היו להם כלי זין שהכום ישראל בחרב.

ועוד יש לפרש כי הנשק של עם ישראל הוא התפילה, שאין כוחם אלא בפה, וכמו שאמרו במכילתא (בשלח מס' דויה ב): 'אל תראי תולעת יעקב מתי ישראל' (ישעיה מא יד), מה תולעת זו אינה מכה את הארז אלא בפה, כך אין להם לישראל אלא תפילה. ואומר (בראשית מח כב) 'ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשת', וכי בחרבו ובקשתו לקחה, אלא לומר לך 'חרבי' זו תפילה, 'בקשת' זו בקשה.

וזה הנשק שלקחו איתם כשיצאו למצרים, את כח התפילה שקבלו מאבותיהם. ואחר שראו במצרים איך שמע הקב"ה את תפילתם וגאל אותם לפני הזמן, לקחו עמם את כח התפילה להשתמש בו על כל צרה שלא תבוא. לכן כשעמדו בסכנה על הים לא הלכו להלחם עם המצרים, אלא זעקו והתפללו לה', כמו שנאמר (להלן יד יז) 'ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'.

ומדוע נמשלה התפילה לקשת? כיון שבקשת כשהאדם מכוין היטב הוא קולע אל המטרה, וכך גם בתפילה, ככל שהאדם מכוין יותר יזכה שתפילתו תתקבל. ועוד אמר הרבי מקוצק זצ"ל כי בקשת צריך למשוך את החץ קרוב לליבו, וכמה

שימשוך את החץ קרוב יותר לליבו כך הוא יעוף רחוק יותר, וכך הוא גם בתפילה, ככל שהאדם מכוין את ליבו יותר, כך תפילתו רצויה יותר.

"ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נוסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'" (יד י).

מדוע נאמר 'ופרעה הקריב', לכאורה היה צריך לומר 'ופרעה קרב' או 'התקרבו', ומהו 'הקריב'?

ופירשו חז"ל (שמו"ר כא ה) שפרעה הקריב את ישראל לאביהם שבשמים, שמיד כשראו אותו רודף אחריהם עשו תשובה שלימה. ואמר רבי ברכיה, יפה היתה הקרבת פרעה לישראל ממאה צומות ותפילות, למה, שכיון שרדפו אחריהם וראו אותן נתייראו מאד ותלו עיניהם למרום ועשו תשובה והתפללו, שנאמר "ויצעקו בני ישראל אל ה'".

ולכאורה קשה, הלא אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה, ואם המצרים גרמו לישראל להתקרבו לאבינו שבשמים מגיע להם שכר על זה, ואיזה שכר קיבלו? ותיירץ רבי מרדכי מסלונים זצ"ל כי את השכר קבלו המצרים בזמן מיתתם בים סוף, שהרי שלשה דברים חשובים לאדם בעת פטירתו:

- א. שיהיה מנין אנשים בשעת יציאת נשמתו.
- ב. שיעשו לו טהרה במקוה ויתעסקו בקבורתו אנשים יראים ושלמים.
- ג. שהכסף שלו ילך למקום טוב.

ולכל שלשת הדברים זכו גם המצרים: א. כשיצאה נשמתם היה שם הרבה יותר ממנין, ששים ריבוא מישראל עמדו על שפת הים בשעת מיתתם. ב. זכו לטבילה במי ים סוף, ומן השמים התעסקו בקבורתם, כמו שנאמר (להלן טו יב) 'נטית ימיך תבלעמו ארץ'. ג. ממונם הלך למקום הטוב ביותר, כי מי יותר טוב מעם ישראל שיקח את כספם וזהבם...

להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 054-8463097 דוד

אם הורשיתם רציני לעשות נחת רוח לנתי יקבצו עשרה אנשים כשירים וישיבו תיקון לנפשו וזה מועיל לו מאוד מאוד...
השבוע יערכו אברכי "סולל בית מרן"
 תיקון נפשו, לימוד משניות וסיימי מסכת לעילוי נשמתם של:
 עזרא בן מלכה אסתר מנשה חיים בן דינה אורנית בת אסתר
 גם אתם יכולים לשמח את נשמת יקובכם! למסדת טעות יקובכם התקשו:
***5290**

איש האלקים הפלאי רבי יגון חורי זצוק"ל
יום פטירתו: ט"ו בשבט תשס"ד

לאורם נלך הדליקו נר

איש האלקים הפלאי

מורנו ורבנו הגדול והנורא, איש האלקים הפלאי, חד בדרא, הרה"ק יגון חורי זיע"א, נולד בג'רמא בשנת תפ"ו ונתבשר ש"ם בבני ברק בשנת תשמ"ד, לאביו, הצדיק המלובן, רבנו חיים חורי זיע"א, שמדי שנה פוקדים את קברו בבאר שבע מעל 100.000 איש.

רבנו יגון חורי זיע"א הפך לאגדה בחייו, ואף כי אחרי מותו. הציבור כולו בהמוניו - קדושי עליון ופשוטי עם - מעידים בהערצה ובהתפעמות אין קץ, כי גדול האיש, עצום נוראו, אפוף הוד קדומים ונועם עליון, ומועניק כמה בקומתו הרוחנית! וקול המון כקול שדי...

תמצית חייו ותכליתם היתה: העברת התורה הכתובה והמסורה לרבבות אלפי תלמידיו, קטנים כגדולים, בארץ ובחו"ל, שהיו אהובים עליו כבבת עינו, ובהם השקיע כל זמנו ומרצו - מימי נעוריו בג'רמא ועד יומו האחרון ככולל "גבעת חיים" אשר בגבעתיים.

מרן הראש"ל מופת הדור, רבנו עובדיה יוסף זיע"א, העלה על נס את כח העיון והשקידה העצומים של רבנו יגון חורי זיע"א, ואמר: "כל חייו מסר נפשו על התורה הקדושה, והקים כולל דווקא בגבעתיים, כדי לקרב רחוקים לאבינו שבשמים. רבי יגון הוא צדיק גדול מאוד, יסוד עולם! כל תפילותיו נענו, כל מה שביקש התקיים! טרם יקראו ואני אענה!"

זקן חכמי תוניסיה בדורנו, הצדיק הגאון, רבנו שמעון חירארי זצוק"ל, העיד, שעוד בג'רמא אמרו על רבי יגון, שכבר בימי נעוריו זכה לגילוי אליהו. ופעם, כשהבחינו באביו הקדוש, רבנו חיים חורי זיע"א, שהוא בוכה, אמר להם: "אני בוכה מרוב התרגשות של שמחה ותודה לה',

ענייני ברכות וט"ו בשבט

חשיבות הברכות

איתא בגמ' (ברכות ל"ה) "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם" וקשה שהרי כתוב מלוא כל הארץ כבודו ומשמע שגם הארץ לה' ומתרצת הגמ' כאן קודם ברכה וכאן לאחר ברכה ומכאן שהאוכל בלי לברך כאילו גוזל.

ובגמ' בב"ק איתא האי דבעי למהוי חסידא יזהר במילי דברכות,

ידוע ומפורסם על מרן ראש הישיבה חכם יאודה צדקה זצוק"ל שהרבה להזהיר לחלק את את הברכה לג' חלקים ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, שהכל נהיה בדברו וכן בשאר הברכות.

כתוב בספרים הקדושים שכל אדם שמברך בכוונה בורא מלאך מכח אותה ברכה, ומזו לדבר שלאחר כל ברכה עונים השומעים אמן, ואמן ר"ת אני מלאך נברא וכן 'אמן' בגימטריא מלאך.

הלכות ט"ו בשבט

ידוע שמהות היום הוא ראש השנה לאילנות, ויש להבין מדוע אנו חוגגים את ר"ה לאילנות בשונה מר"ה למעשר בהמה? והסיבה לזה ע"פ מה שכתוב 'כי האדם עץ השדה' שהאדם נמשל לעץ ולכן אנו חוגגים את ר"ה לאילנות, ולכן להלכה יש איסור גמור להתענות בט"ו בשבט ואפי' מי שמתענה בכל ימי השובבים אסור לו להתענות ביום ט"ו בשבט, ואף חתן הנוהג להתענות ביום חופתו, אם מתחתן ביום ט"ו בשבט אסור לו להתענות.

כמו כן אין אומרים תחנון ביום ט"ו בשבט וכן לא במנחה שלפניו.

וכתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל שמנהג ישראל לעטר את השולחן בכל מיני פירות האילן ביום זה, ובפרט בפירות משבעת המינים שנשתבחה בהם ארצנו הקדושה.

סדר קדימת הברכות

יש להזהר בכל השנה ובפרט בט"ו בשבט לברך על הפירות לפי סדר דיני הקדימה בברכות שלימדוננו ברותנו וכמו שיבואר להלן.

איתא בגמ' (ברכות מ) "היו לפניו מינין הרבה רבי יהודה אומר אם יש ביניהן מין שבעה עליו הוא מברך וחכמים אומרים מברך על איזה מהן שירצה".

וההלכה בזה כרבי יהודה וכמו שפסק מרן השו"ע (רי"א, א) בזה"ל ה"ו לְפָנָיו מִיֵּי פִּירוֹת הַרְבֵּה, אִם בְּרֻכּוֹתֵיהֶם שְׁוֹת וְיֵשׁ בִּיְהִיָּהֶם מִמִּין שְׁבַע, מִקְּדִים מִן שְׁבַע, אֶף עַל פִּי שְׂאִינֹו חֲבִיב כְּמוֹ מִן הַצֹּחֵר; וְאִם אֵין בִּיְהִיָּהֶם מִמִּין שְׁבַע, מִקְּדִים הַחֲבִיב.

א. יש להקדים שכל דיני קדימה בברכות הם רק כשרוצה לאכול מכל המינים אז חייבו אותנו חכמינו להקדים מין אחד על פני חבירו, אך אם רצונו לאכול כעת רק

מין אחד לא חייבו אותו לברך על המין החשוב.

ב. הביאו לפניו פירות האילן וביניהם אחד משבעת המינים יברך עליו ובזה יפטור את כל פירות האילן, ואפי' שיש בשאר הפירות מינים החביבים עליו יותר ממין זה. ג. הביאו לפניו פירות העץ ומאכל אחר שברכתו שהכל יקדים ברכת בורא פרי העץ שהיא ברכה חשובה שהיא מפורטת יותר, וכן הוא הדין אם הביאו פרי שברכתו בורא פרי האדמה ומאכל שברכתו שהכל, ברכת בורא פרי האדמה קודמת לברכת שהכל.

ד. אם הביאו לפניו פרי שברכתו בורא פרי העץ ופרי שברכתו בורא פרי האדמה, אף אם פרי העץ הוא משבעת המינים, יכול להקדים מה שהוא רוצה.

ה. כתוב בתורה "ארץ חטה ושעורה גפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש" ואמרו חכמינו (ברכות מ"א) שאם יש לפניו ענבים ותמרים יש לו להקדים את התמרים, מפני שהם סמוכים בפס' לתיבת 'ארץ' יותר מהענבים וכן הוא הדין לשאר שבעת המינים.

ו. וכל הנ"ל הוא דווקא כשהביאו לפניו ענבים ממש אבל אם הביאו לפניו יין ותמרים, מכיוון שאין ברכותיהם שוות איזה מהם שירצה יקדים.

ז. אם הביאו לפניו פרי ששני במחלוקת אם ברכתו בורא פרי העץ או בורא פרי האדמה כגון פרי הבננה, והביאו לפניו גם פרי אחר שברכתו בורא פרי העץ ללא עוררין יקדים לברך על הפרי שברכתו ודאית ויכוון בפירוש שאינו פוטר את הבננה בברכת הפרי השני.

ח. אם יש לפניו שני פירות אחד שלם ואחד חצוי יקדים לברך על השלם שזוהי חשיבות הברכה שמברך על דבר שלם, והוא הדין כשמברך על לחם או עוגה ויש לפניו לחם או עוגה שלמים או לחם ועוגה חצוים שיקדים לברך על השלם.

ט. יש לדעת שפלח תפוז וקלמנטנה נידון כשלם ואפי' רגיר של רימון נידון כשלם.

י. אם יש לפניו שני מינים שברכתם שווה ואחד הוא מאכל והשני משקה יקדים לברך על המאכל.

ברכת הנהנין

א. כלל גדול בדיני שברכת שהכל פוטר את הכל, ושני פירושים בדבר האחד שכל דבר שבטעות בירכת עליו שהכל יצאת ידי חובה בדיעבד ופירוש שני כל דבר שאינך יודע את ברכתו ואין לך את מי לשאול יכול לברך עליו מספק שהכל, אך אם יש את מי לשאול הרי הוא מחויב לברר את ההלכה בזה ולא יברך לכתחילה שהכל.

ב. כלל גדול בדיני ספק ברכות להקל ולכן אדם שבא לאכול דבר מסוים ואינו זוכר אם ברך או לא, לא יברך מספק, ומעיקר הדין רשאי לאכול מאותו דבר אפי' שהוא מסופק, וממידת חסידות ימנע מלאכול אותו דבר עד שיצא ידי חובה בשמיעת אותו ברכה מחבירו.

פינת בריאות

אתם שואלים והננומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

שבעת המינים

שבעת המינים

חִיטָה - שייכת למשפחת הדגנים. כדי להבין את חשיבות אכילת הדגנים בכלל והחיטה בפרט, רצוי להכיר את שלושת מרכיבי הדגן: סובין, נבט ואנדוספרם. הסובין הוא מעטה הגרעין ומהווה מקור עשיר לסיבים תזונתיים, ויטמיני B ומינרלים כמו מגנזיום, זרחן, ברזל ואבץ.

הנבט מכיל חלבון, שומן ומהווה מקור לוויטמינים B1, B2, B3, מגנזיום, ברזל ואבץ. המעטה העוטף את הנבט ומספק לו אנרגיה לגדילה, כולל את מרבית העמילן והחלבון שבדגן.

החיטה המלאה עדיפה לצריכה, בין השאר משום שהיא בעלת מדד גליקמי נמוך. כלומר, הפחמימות שבה מתפרקות באיטיות במערכת העיכול ורמת הסוכר בדם עולה בצורה מתונה.

שְׂעוּרָה - השעורה עשירה בסיבים תזונתיים, בוויטמיני B1 ו-B3 ובמינרלים מסוג מגנזיום, סלניום, נחושת, זרחן, כרום ומגן.

הסלניום מסייע למניעת סרטן והנחושת במניעת דלקות פרקים. השעורה עשירה מאוד בסיבים תזונתיים, ומכילה יותר סיבים תזונתיים. כמו כן, היא מכילה נוגדי חמצון ופיטוכימיקלים המסייעים בהורדת הסיכון ללקות במחלות לב, בסוכרת ובסוגי סרטן שונים.

גֶפֶן - הענב הוא פרי הגפן והוא משמש, גם יין. יין אדום מכיל נוגדי חמצון רבי עוצמה,

ובהם גם רסברטרול המצוי בקליפות הענבים. לנוגדי החמצון מיוחסות תועלות לבריאות הלב, ובהן מניעת נזק לכלי דם, הפחתת רמות הכולסטרול הרע ומניעת טרשת עורקים.

תאנה - מכילה אשלגן, ברזל וסידן בכמויות גדולות במיוחד. שילוב תאנים בתפריט יכול לסייע במניעת יתר לחץ דם, בהגברת תחושת השובע ובמניעת אוסטיופורוזיס ועצירות.

רימון - מכיל נוגדי חמצון. הרימון מסייע גם בשמירה על הלב וכלי הדם, בשיפור זרימת הדם, בהפחתת לחץ הדם ובהפחתת רמות הכולסטרול.

זית - לזית מיוחסות סגולות בריאותיות רבות. צריכת שמן זית עשויה לסייע בהורדת הסיכון לחלות במחלות לב ובשבץ. כמו כן, היא מסייעת בהורדת רמות הכולסטרול מטגנים? השתמשו בשמן זית באיכות טובה. נוגדי החמצון שבשמן הזית מגנים עליו מפני תהליכי חמצון המתרחשים בטיגון. שמן זית עשיר גם בשומן חד בלתי רווי, הנחשב בריא.

תמר - התמר עשיר בסיבים תזונתיים המסייעים במניעת עצירות ומכיל גם סידן, אשלגן וברזל. מומלץ לאכול תמר לפני אימון גופני כדי לקבל פחמימות זמינות ומזינות. שני תמרים קטנים נחשבים למנת פרי.

טו בשבט שמח!!

לחיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א

רב מדרשויות "בית מדרש" ו"מחבר סדרת הספרים "על לרגלי" ועוד...

עם מעל לטבע

יהודי אחד סיפר לרבי חיים מבריסק: "כבודו ישמע איך פיקחותי הצילה את ביתי. פרצה דליקה בעיריית והייתה לי ווילה שעמדה להישרף. ניגש אלי אדם שאמר לי: 'אני מוכן לקנות כעת את ביתך בחצי מחיר'. לא הסכמתי להוריד פרוטה. האש התקדמה, ואותו אדם הציג: 'כעת אני מוכן לתת לך רבע מהמחיר'. אמרתי 'פרוטה לא אוריד!' כאשר האש הייתה ממש קרובה לווילה, אמר: 'אני מוכן לתת לך עשירית', ושוב סירבתי. לפתע רוח נגדית הסיטה את האש, והווילה ניצלה! 'חוכמתי הביאה אותי לעקשנות חיובית לא למכור את הווילה!'"

"לא חכמתך עמדה לך, אלא טיפשותך..." אמר רבי חיים, "אגיד לך מה קרה. משמיים נגזר שהווילה תינצל ותישאר שלך. והנה פורצת דליקה, בא אדם ומציע לך חצי מחיר, והשכל הישר אומר למכור את הווילה. מה עשה הקב"ה? הוציא מאוצרו 'טיפשות', ונתן בראשך, כדי שתתעקש לא למכור. וכאשר האש התקדמה, הקב"ה הוציא עוד 'טון של טיפשות', כדי שתתעקש, כי הוא גזר שהווילה שלך תינצל ותישאר שלך..." זה העניין של מחיית עמלק. האדם חושב: כישרוני וחוכמתי עומדים לי! לאחר שהקב"ה קרע לנו את הים, בא עמלק להילחם בישראל. עמלק לא יכול להכחיש את

הנסיים המפורסמים, הרי נאמר "אז נבהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד..." כולם פחדו מנסי יציאת מצרים וקריעת ים-סוף, והרמב"ן מסביר, שמטרת הנסיים המפורסמים היא שהאדם יודה מהם נסיים הנסתרים.

עמלק טוען: היו לכם פעם נסים, אבל היום, כשאתם מוכרחים להישען על כוחכם, אפשר להילחם כנגדכם ולנצח, אפשר לזנוב בכס ולהרוג את הנחשלים. כך הוא צינן את פחד האמונת מאתנו, ונתן לנו לחוש שאנחנו ככל הגויים. עמלק רוצה להפריד בין הנסיים המפורסמים לנסיים הנסתרים, ומחיתו פירושה שאדם מאמין שהכל בא מהקב"ה, ואין שום כוח וכישרון נבדלים לאדם.

הכרתי אדם מומחה בהשקעות, שאנשים נהנים ממנו עצה ותושיה. פעם סיפר לי כי נלכד בעצמו בהשקעה מרומה של 300,000 ש"ח, מה שמוכיח שאין עצה ותבונה כנגד ה'.

אל לאדם להתיימש במצבים החשוכים. כוחנו הוא בכך שאנחנו מעל הטבע. עמלק מפתה אותנו להתפתות למראה עינינו, להתיימש כשהמצב מייאש, וזו המלחמה כנגדו. כאשר נשמטות הסיבות הטבעיות להצלחתנו, אנחנו צריכים להתחזק באמונתנו בקב"ה, ולהאמין ש"אין לה' מעצור להושיע ברב או במעט".

ניתן לשמוע כל יום 5 דקות של אמונה יומית *5293 שלוחה 3

הרב דניאל פנחסוב שליט"א

מורה בכיר ומומחה לענייני הלכה

יעוץ נישואין

הבעל נסגר ואינו משתף

אני מרגישה לעיתים קרובות שבעלי לחוץ ומיסור. כשאני מנסה לדבר איתו לסיבת מצוקתו, הוא מגיב: "אין שום דבר", או "את סתם מדמינת". וכשאני לוחצת קצת יותר, כדי להתפטר ממני הוא מגיב: "הכל בסדר! אני מרגישה איזושהי ריחוק ואי שותפות מצידו, וכאילו אני זרה אליו. כיצד מתמודדים עם זה?"

התשובה: הצורך הנפשי החזק ביותר, והצפייה הגדולה שיש לבעל מהאשה הוא: שתהא שבעת רצון בכלל, ובפרט מהנישואין עימו. שתהנה מעשייתו למענה, ושיהיה לך ביטוי ע"י שתקרין לבעלה את השמחה שיש לה ממנו, ותביע במילים שמאד טוב לה, ובעיקר בזכותו.

צורך זה כה נדרש לו, עד שכאשר אם היא אינה מגיבה בהתאם לציפיותיו אלה, הוא עשוי במקרים מסוימים לפנות אליה ולשאול אותה פעמים רבות: "טוב לך? או "את מרוצה?" ואם היא עונה כן! אז הוא מגיב: "חשוב לי שכן תביעי שביעות רצון, כדי שאבין ממך שהנישואין חשובים לך". חשיבות הבעל להרגיש שהאשה חיה טוב בזכותו, מנגנון זה בעצם יצר בורא עולם בבעל, בכדי שיפעל להפסיק את מצוקתה וקשייה של האשה.

התחושה הקשה ביותר שהבעל חש, כאשר הוא רוצה לסייע לה אך אינו יכול. במקרה זה, נוסף למתח של אי רגיעה שהבעל נתון בו, הוא חווה גם הרגשת כישלון. הוא חש שנכשל כבעל שתפקידו להגן על רעייתו, וכאן אין הוא יכול להושיט יד ולעזור לה.

ומשום כך רוחשת בליבו התחושה שכנראה הם אינם מתאימים לנישואין, או שאינם מוכשרים לנהל יחדיו משפחה, חוש שגורם לו בעצם אי רגיעה בצורה מטרידה.

ומחמת חוסר הרגיעה של הבעל בעת שהוא מזהה שלרעייתו לא טוב, הוא סובל ממנה דברי ביקורת על התנהגותו, וכך נוצר מעגל סגור. הוא חש עוד יותר שלא בנוח, ועתה לא רק מהביקורת המוסחת נגדו, אלא מכך שבתת המודעות שלו הוא מבין שלרעייתו לא טוב, ויותר מכך לא טוב לה במשפחה שהקימו.

מסיבה זו, אין הבעל מספר על מצוקותיו וקשייו לאשתו, כי זה יעורר בו תחושת חוסר רגיעה, שאולי ע"י סיפור מצוקותיו לא תהיה אשתו מאושרת, ויתעורר בה מצוקה רגשית.

על כן, אין לאשה להסיק מסקנות שליליות כלפי בעלה, אלא יש לה להניח לו לשקוע במחשבותיו ולהתייחס אליו יפה, להגיש לו כיבוד, או דברים אחרים העשויים להביאו לרגיעה. עם זה, גם תשדר לו שהיא סומכת עליו, שיועיד הוא לטפל ולצאת מהבעיות שלו, ומחמת כן היא רגועה ונותנת לו את כל הגיבוי.

ובמקרה שהבעל אכן מספר על דאגותיו מעצמו. אז כדאי שהאשה תיתן לו תחושה שמצוקתו מובנת והדבר מטריד גם אותה, והיא מוכנה לעזור לו ככל יכולתה, ואף תוסיף מילות עידוד ואמונה בה'. ובדאי שאין לה להשרות בו תחושה, שבעיותיו ודאגותיו גורמות לה סבל ושעדיף שלא יספר לה.

בכל שאלה וקושי ניתן להיוועץ אישית עם הרב

בין השעות 13:00-15:00 בטל' 0533165281

הרב אברהם ברזילאי שליט"א

ראש מרכז אתגרים בחינוך ומנכ"ל התכנית קידום שקיפים בדרו"קול חז"

אתגרים בחינוך

אהבת עולם

כולנו רוצים ליהנות! אם נבית סביבנו נבחין כי כל העולם, יהודים וגויים, נעים סביב ציר זה, ציר ההנאה. אין אדם בעולם שיהיה מוכן לעשות איזשהו צעד קדימה אם הוא לא מרגיש שהוא נהנה מזה או שיועיד שעל ידי צעד זה - גם אם הוא לא נוח - תבוא לו הנאה גדולה בסופו של דבר. כל מה שמניע את האדם החופשי הוא השאיפה להנאה ולא רק הנאה גשמית אלא גם הנאה רוחנית. יש השמים לילות כימים בשביל להשיג שררה וכבוד ואעפ"י שכסף אין בזה... **גם השאיפה להנאה רוחנית** כמו כבוד ושררה מניעה אנשים רבים על פני הכדור. ולהבדיל, יש כאלו שמשקיעים את כוחם ומרצם בעבודת ה' ומשקיעים בלימוד התורה ותיקון המידות **וגם הם שמים לילות כימים** ע"מ להשיג עוד מעלה רוחנית ועוד שכלול בנפשם, ובהכרח גם הם מרגישים עונג והנאה בעבודתם הרוחנית, שהרי כבר הסכמנו שהשאיפה לתענוג היא זו המניעה את החיים, של כולנו. ואלמלי היו חיים תענוג והנאה מעבודתם ודאי שלא היו ממשיכים בה.

חשוב שנזכר כי האנשים **הקרובים ביותר** לנפשו של הילד הם הוריו. בהם הוא רואה את כל עולמו וכל תקוותו, ואליהם עיניו נשואות. **מהם הוא למד** כיצד נראה אדם, **ודרכם הוא רואה** איך נראה העולם שבחוץ. הבסיס והיסוד לחייו של הילד תלויים בגודל גילויי החיבה אשר הוריו מראים כלפיו. יסודות נפשו, הרגוע שלו, וההרגשה כי

העולם הוא מקום שנעים לחיות בו, תלויים בגילויי חום ואהבה בגיל הצעיר. השאלה האם יגדל ילד זה לאדם שייתן אמון באנשים (וזה כולל את אשתו וילדיו לעתיד) ושימצא מקום לחשיבה חיובית על העולם שסביבו תלויה גם היא במידת גילויי האהבה של הוריו כלפיו.

ילד שגדל באווירה נעימה שבה הוא **מרגיש** אהוב - אווירה בה כל מפגש עם אבא מלווה בחיוך של הערכה ועטוף בחיבוק אבהי אהוב, וכל מפגש עם אמא מרופד בליטוף חם וטיפיחה של חיבה על השכם - הוא ילד שתפיסת העולם שלו איננה תפיסה צרה שההורים שלו **כנראה** מחבבים אותו. מכיוון שההורים הם כל עולמו הפנימי, ואליהם הוא מרגיש משויך באופן מלא וללא מחיצות, הוא מייצר תפיסה **שהעולם מחייך אליו, העולם אהוב אותי, אני רצוי כאן.**

אנו רואים את עניין גילויי החיבה **כגורם מרכזי** במניעת תופעת הנשירה. ובמילים אחרות, הורים המפגינים חום ואהבה כלפי ילדיהם **באופן קבוע**, הם הורים המייצרים אווירה הנותנת חשק לדור הבא לשמור ולשקוף את המסורת החינוכית של הבית, ונמוכים הסיכויים לנשירה בבית מסוג זה. בהצלחה.

אתגרים בחינוך: 0583-222-705

העלון להצלחתם של: אלישבע אביבה בת אסתר תקבל מהמע"מ של מס הכנסה פטור בקלות ופרנסה בשפע, אמיתי בן אסתר כל הישועות, אמציה בן אסתר כל הישועות, אסף בן לימור, אלישיב בן יהודה בריאות חזרה בתשובה זיווג הגון בקרוב, אלישע בן אסתר כל הישועות, אלעד בן אורנה כל הישועות חזרה בתשובה.

מוזמה הרבנים הרב הגאון רבי יגאל כהן שליט"א
וגם בשלוחה מיוחדת 5293" שלוחה 8<13 בחיזוק יומי ושעורים מלאים

בחסדך בטחתי

פרק שמיני

תגובה נכונה למי שפגע בנו

נסיון קשה נוסף באמונה הוא מריבות עם בני המשפחה או חברים, שכנים וחברים לעבודה, שפעמים רבות לאחר שפגעו בנו אנו מנסים לפגוע חזרה או מתיאשים מלהשיבין שלום. פעמים קשה לנו להאמין שהשונא יכול להפך לאוהב, ושהמצב יכול לחזור לקדמותו. עוד יותר קשה שלא לפחד מבני אדם, דהינו החשש שאולי פלוגי יפגע בי, ובפרנסתי או יחתר תחתי או ידבר עלי רעה אצל אחרים או, חלילה, יפגע בגופי. גם בנושא זה ככל שנעמיק יותר בידיעה שאין רשות לאף נברא בעולם לפגוע ולהזיק לנו בשום צד שיהיה בלי שהבורא יתן לא רשות לכך, לא תפל שיערה משערות ראשו וכל מחשבותיהם ישונו ריקם. הפחד היחיד בעולם צריך להיות ממנו יתברך או לעבר על מצוותיו. ברצונו של הבורא יתברך גם האויבים הגדולים ביותר ישלימו עמו ויהפכו לאוהבים. רבנו בחיי זיע"א כותב על כך ב"חובות הלבבות" שער הבטחון: שהדרך הנכונה לפעל כשיהודי נקלע לסכסוך היא להתפלל ולהתחנן לקב"ה שימחל לו על העוון שבגללו הגיע לו הענש הזה, ולא ישנא או יאשים את הצד השני. צריך להבין שהצער לא מגיע באמת ממנו, אלא מהבורא יתברך. לאחר שינסה לתקן את מעשיו שהביאו לו את הצער, יראה שיהפך השם את מחשבותיו עליו לטובה.

איך משיגים חכמה?

פנה אלי יהודי בעל תשובה שמנסה כבר למעלה משנה להבין את הגמרא ואינו מצליח לחדר לעמק הבנתה ושאל אותי: "האם עדיף לותר על הגמרא וללמד דברים קלים יותר?" ענית לו כך: "נאמר במשלי (ב' - ו') 'כי ה' יתן מפיז דעת ותבונה'. כל החכמה שקבל אדם מבריאת העולם ועד עתה הגיעה בתשדורת ישירה מהבורא יתברך, דהינו, שבכל רגע ממש, אדם מקבל חכמה ממקור החכמה. אדם נשאל קשה חזקה מאד ומנסה למצא תרוץ, פעמים שעולה במחשבתו תרוץ ראוי, ופעמים מרגיש ריק, לא מצליח למצא ישוב דעת. אין ספק שהתרוץ לא נמצא בין תאי המוח אלא הדבר תלוי בתשדורת מאת הבורא יתברך שמרחם עלינו ונותן במחשבתנו את התרוץ הנכון, ופעמים הוא מוונע מאתנו הדבר. "תמשיך ללמד" - סכמתי את דברי ליהודי המתלבט - "ותבקש רחמים מן הבורא שיתן לך חכמה להבין את הגמרא." אנשים רבים מרגישים בעצמם שלא זכו לחכמה מרבה, "מה כבר יצא ממני?" - אומרים

לעצמם, "הרי אני לא זוכר אפילו מה שלמדתי אתמול, אם כך למה לי להשקיע בלמוד התורה, הרי גם כך לא אזכר כלום. אולי מהבן שלי יצא משהו".

אולם התשובה פשוטה: יהודי שיודע שהבורא יתברך מחיה את האדם בכל רגע מחדש, מבין שזכרון האדם בידו יתברך, ואם תפנה אליו בתחנונים שיפתח לך בתורה ותאמין באמונה שלמה שבידו של הבורא יתברך לפתח לך מעינות חכמה ברגע אחד, תראה ישועות גדולות.

כח האמונה - הדרך להגיע למדרגת צדיק

הגמרא במסכת מכות מביאה, שחבקוק הנביא סכס את כל מצות התורה בפסוק אחד "וצדיק באמונתו יחיה" פרוש, שמצות האמונה בבורא יתברך, מסכמת את כל התורה כלה, כלומר שאם רק אדע בידיעה ברורה שיש בורא לעולם, אוכל לקיים את כל התורה. ולא עוד, שאפשר על ידה להגיע למדרגה של צדיק. והרמ"א בשלחן ערוך סימן א' כתב: שויתי השם לנגדי תמיד זה כלל גדול בתורה ובמעלת הצדיקים. ומוסיף הגאון מוילנא, זהו כל מעלת הצדיקים, דהינו כל שצריך כדי להגיע למעלת הצדיקים זו האמונה.

עד איזה גיל אפשר ללדת?

במשך השנים נשאלתי שאלות רבות ומגוונות בנושא החיים, בקשיים שיהודים עוברים בנושאים שונים: כגון חלי קשה, דכאון, חסר בפרנסה, מציאת זוג, פריון ועוד. בתחלה עמדתי משתומם, מה אני יכול לענות לאשה שעברה את גיל החמישים והרופאים אומרים לה שהיא כבר לא תלד וכדאי לה לאמץ ילד, היא עומדת מולי ובוכה ואומרת "אני רוצה ילד שלי". איך אני יכול לעזר לה? ואז בשלב מסוים הבנתי שיש תשובה אחת לכל קשי ושאלה בעולם והיא "יש בורא לעולם", דהינו בזמן שאנחנו נבין שיש בורא לעולם הנפלא שלנו והוא המנהיג הבלעדי ובידו לפתח את כל הבעיות שבעולם, בעצם אז התחלנו בפתרון הבעיה, כי אם נצליח לשכנע אותו לפתח את הבעיה היא ממילא תעלם מיד.

כך השתב לאותה אשה בוכיה: תדעי לך שאפילו אם כל הרופאים שבעולם יעמדו מולי ויגידו שאת לא יכולה להפקד, אפתח להם את החמש ואראה להם את הפסוק "וה' פקד את שרה", תדעי לך שיש בורא לעולם, והוא יכול הכל, וגם אוהב אותך מאד, תפני אליו, בידו בלבד לעזר לך.

(מתוך הספר יגל ליבי - הרב יגאל כהן שליט"א)

בס"ד

הילולא דצדיקא

הציבור מוזמן להילולא המרכזית של אדמו"ר הקדוש המלוב"ן

רבנו ינון חורי זיע"א

מייסד סולל "נבעת חיים"

ההילולא תתקיים א"ה ביום שלישי ט"ז בשבט 22/01/19 בשעה 19.00 באולמי "גני הדקל" רח' עזרא 22 בני ברק

ראש מוסדות "פתח הדבור" הרב"ג ליאור גלזר שליט"א
בנו של הצדיק הרב"ג שושן חורי שליט"א
יל"ד המועצה הדתית בגבעתיים הרב יעקב כרמי שליט"א

חבר בית הדין הגדול הרב"ג שלמה בן שמעון שליט"א
ראש מוסדות "עטרת חכמים" הרב"ג חיים רבי שליט"א
ראש מוסדות "גיל יעקב" הרב"ג יוסף מוגרבי שליט"א

נשיא הרבנות הראשית מרח' הראשלי"צ רבנו יצחק יוסף שליט"א

אורח הכבוד
יו"ר תנועת ש"ס העולמית הרב אריה דרעי שליט"א
שר הפנים, הפריפריה, הנגב והגליל

לזכישת כרטיסים: 052-7160157

למסירת שמות לפדיון נפש וברכה על ציון הצדיק: 054-2573059

העלון להצלחתם שלי: להצלחה בפרנסה ובחינוך הילדים, מיכאל בן שרה לרפואה שלימה, לאה בת זוליקה - שמחה ולאחיותיה רפ"ש וכל הישועות, בת שבע בת יוכבד חיה לזווג הגון, יוסף בן שרה לחזרה בתשובה, יעקב בן שרה - להצלחה בלימוד תורה, אוהבה בת שרה לרפוש בקרוב ממש, אלעזר פרה"ן בן מהנו אוריה זיווג הגון.